

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

9.11.2011

B7-0584/2011

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Ühise kalanduspoliitika panus avalike hüvede loomisesse

**Ulrike Rodust, Josefa Andrés Barea, Ole Christensen, Iliana Malinova
Iotova, Guido Milana, Catherine Trautmann**
fraktsiooni S&D nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon ühise kalanduspoliitika panuse kohta avalike hüvede loomisesse

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta,
 - võttes arvesse komisjoni teatist KOM(2011) 244 (lõplik) „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020”,
 - võttes arvesse komisjoni teatist KOM(2011)363 „Rio+20: rohelise majanduse ja juhtimise parandamise suunas”,
 - võttes arvesse komisjoni teatist KOM(2010)2020 „Euroopa 2020. aastal”,
 - võttes arvesse merestrateegia raamdirektiivi (2008/56/EÜ),
 - võttes arvesse ühise kalanduspoliitika reformipaketti, mille komisjon esitas 13. juulil 2011,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et kalandus on üks vanimaid inimtegevusi ning kala on väga tähtis ja asendamatu toiduallikas, mis tuleks elujõulisi kalavarusid kaitstes ja säilitades tagada mitte ainult praegustele, vaid ka tulevastele põlvkondadele;
- B. arvestades, et kalurite tegevus inimühiskonnale toidu hankijatena on juba ammu üldist tunnustust leidnud;
- C. arvestades, et mereannid on oluline valguallikas peaaegu kolmele miljardile inimesele kogu maailmas ning annavad elatist rohkem kui 540 miljonile inimesele;
- D. arvestades, et kalandussektor, sealhulgas looduslikud kalavarud ja vesiviljelus, on tegevusvaldkond, mille kolm peamist haru – kalapüük, töötlemine ja turustamine – aitavad kaasa hädavajalike ühiste hüvede loomisele;
- E. arvestades, et vesiviljelus, olgu siis merevees või magevees, ranna lähedal või avamerel, on tähtis ja üha kaalukamaks muutuv kalandussektori osa, mis sektorit täiendab ja sellesse kuulub;
- F. arvestades, et elujõulised kalavarud, terved mere ökosüsteemid ja mere bioloogiline mitmekesisus on olulisteks ühisteks hüvedeks, mida tuleb kaitsta;
- G. arvestades, et reformitud ühine kalanduspoliitika peaks tagama kalavarude säästva kasutamise, mille alusel kindlustada kalandussektori ökoloogiline, sotsiaalne ja

majanduslik jätkusuutlikkus eri vesikondades ja rannikualadel, kus kalandusega tegeletakse;

- H. arvestades, et jätkusuutlik ja tänapäevane kalandussektor, mida on vaja püsivate töövõimaluste tagamiseks ja noorte hoidmiseks vähearenenud piirkondades, nõuab uute ja moodsate vahendite kasutamist vastavalt turusuundumustele ja nõudlusele;
 - I. arvestades, et tänapäevaselt kalandussektorilt nõutakse tegevuse mitmekesistamist, et tagada keskkonna ja ökosüsteemide säästev majandamine ning kindlustada püsiv sissetulek ja rahuldada turunõudlus;
 - J. arvestades, et kalastustegevus mõjutab peamiselt rannikualasid ja saari, aidates kaasa nii nende majandamisele kui ka sotsiaalsele ja majanduslikule arengule, mis on eriti oluline sealsetele kogukondadele, kes on tihtipeale ebasoodsamas olukorras ning kelle probleemideks on töökohtade nappus ja nõrk majandus;
 - K. arvestades, et ELi kalandussektor aitab otseselt ja kaudselt kaasa ELi majanduskasvule ja sotsiaalsele arengule paljudes Euroopa piirkondades, rannikualadel ja saartel, mille sõltuvus sellest majandustegevusest on väga suur;
 - L. arvestades, et integreeritud merenduspoliitikaga, mille põhieesmärkide seas on keskkonnakaitse, saab Euroopa kalandussektor soodustada ja edendada väga paljusid teadusuuringuid, mis süvendavad meie teadmisi okeanograafilisest arengust, ökosüsteemidest ja otseselt või kaudselt kalandusega seotud liikide bioloogiast;
1. rõhutab, et kalandus on ELis tähtis sektor, mis varustab Euroopa kodanikke kvaliteetse toiduga ning loob Euroopa Liidu jaoks majanduslikku ja sotsiaalset lisandväärtust; seepärast peab reformitud ühine kalanduspoliitika tagama kalavarude säästva kasutamise ning kalavarude kaitse ja säilitamise elujõulisel tasemel, nii et kalastustegevust saaks jätkata traditsioonilistes piirkondades ja kogukondades veel pikka aega;
 2. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika põhiprioriteet peaks olema keskkonnasäästlikkuse põhimõtete kohaselt toimiva kalandussektori loomine, et tagada kalanduse sotsiaalsed ja majanduslikud hüved praegustele ja tulevastele põlvkondadele;
 3. rõhutab, et elujõulised kalavarud, terved mere ökosüsteemid ja mere bioloogilise mitmekesisuse säilitamine on iseenesest ühised hüved, mida on võimalik luua üksnes siis, kui kalavarusid majandatakse säästvalt ja viiakse miinimumini tarbetu negatiivne mõju keskkonnale;
 4. rõhutab, et ühine kalanduspoliitika aitab kaasa ELi 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia eesmärkide saavutamisele ja ELi kavatsusele peatada 2020. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste kahjustumine, selleks tuleks vastu võtta määrus säästva kalanduse tagamiseks, tuleks rakendada ettevaatusabinõusid laastava kalapüügi välistamiseks, kindlustada ülepüütud kalavarude taastumine ning võtta meetmeid kalapüügist kõrvale jäävate liikide kaitseks;
 5. tuletab meelde, et majanduslikul tasandil on kalandussektori (sh vesiviljeluse) käive hinnanguliselt 34,2 miljardit eurot ning sotsiaalsel tasandil loob kalandus rohkem kui 350

000 töökohta kalapüügi, kala töötlemise ja turustamise sektoris eeskätt rannikualadel, äärepoolseimates piirkondades ja saartel;

6. rõhutab, et kalandussektoril on lisaks oma kolmele traditsioonilisele tegevusvaldkonnale ning nähtavale mõjule majanduslikul ja sotsiaalsel tasandil ka oluline roll erinevates muudes valdkondades, nagu keskkond, kultuur, puhkus ja turism, teadus, energia ja haridus;
7. rõhutab, et kalandussektor (sealhulgas looduslike kalavarude püük ja vesiviljelus) on Euroopa Liidu jaoks üks kõige tähtsamaid toiduga kindlustatuse allikaid ning seepärast tuleb sektori jätkusuutlikkus ja stabiilsus ühise kalanduspoliitika reformiga tagada, et sektor suudaks tulevikus pakkuda piisava kvaliteediga ja piisaval hulgal kalandustooteid, mis rahuldaksid rohkem kui poole miljardi Euroopa kodaniku nõudluse;
8. rõhutab, et merevee ja magevee vesiviljelusel on tähtis potentsiaal täiendamaks kalanduse rolli tagada oluline osa toiduga kindlustatusest ELis;
9. peab kiiduväärseks komisjoni tahet tugevdada ELis vesiviljeluse sektorit ning näha selleks ette piisav rahastamine; kutsub komisjoni üles kehtestama vesiviljeluse jaoks üldised kvaliteedikriteeriumid, mis tuleks tagada kogu ELis ja milles võetakse arvesse vesiviljeluse ökoloogilist ja sotsiaalset mõju; lisaks kutsub komisjoni üles tagama, et imporditud vesiviljelustooted on toodetud vastavalt asjakohastele Euroopa kvaliteedistandarditele, st vastavalt keskkonnaalastele ja loomade heaolu käsitlevatele standarditele;
10. rõhutab, et kalandussektori multifunktsionaalset mõõdet, mis loob kogukondadele täiendavaid ühiseid hüvesid, toob kasu Euroopa kodanikele üldisemalt, mitte üksnes nendele, kes on otseselt või kaudselt seotud kalandusega, tuleb tunnustada ja väärtustada; lisaks rõhutab, et märkimisväärne arv Euroopa kodanikke, eriti need, kes elavad rannikualadel, saavad kasu kalandustegevuse multifunktsionaalsusest; rõhutab, et nende täiendavate üldiste hüvede loomist ei tohi kasutada vabandusena, lükkamaks edasi ühise kalanduspoliitika ja kalandussektori vajalikke reforme, nagu kalavarude taastamine ja liigse püügivõimsuse kõrvaldamine;
11. rõhutab, et kui veelgi mitmekesistada tegevusi, mis otseselt või kaudselt on seotud kalandusega, saaks aeglustada töötajate lahkumist sektorist, hoida elus eri piirkondade tavasid ja traditsioone ning peatada rahvaarvu vähenemise mõnedes rannikupiirkondades;
12. rõhutab, et kalavarude majandamine on üha enam tuginenud teaduslikele andmetele, mis stimuleerib rakendusuuringuid selles vallas ning suurendab teadmisi ja edendab tehnoloogilist arengut ja innovatsiooni kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga aruka majanduskasvu edendamiseks;
13. rõhutab, et kalandussektor sõltub täielikult varude tervislikust seisundist ja ökosüsteemi tasakaalust, seepärast peab ühise kalanduspoliitika reform keskenduma neile aspektidele, et ühise kalanduspoliitikaga kaitsta ja majandada mereressursse ning rakendada tõhusamat, keskkonnahoidlikumat ja konkurentsivõimelisemat majandust kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga aruka majanduskasvu edendamiseks;

14. rõhutab, et kalandustegevus, võttes arvesse kõiki selle harusid (sh vesiviljelust) ning otsest ja kaudset mõju, aga ka ühiste hüvede loomist, tagab sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse, edendab kutseharidust ning sotsiaalset ja majanduslikku arengut kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga kaasava majanduskasvu edendamiseks;
15. rõhutab, et kalandussektor kitsamalt, aga ka integreeritud merenduspoliitika kaudu aitab rakendada Rio +20 avatud majanduse eesmärke ning ühtlasi luua töökohti ja kaotada vaesust;
16. palub komisjonil tunnustada kalandussektori multifunktsionaalsust ning kalandussektori loodavate paljude ja mitmekesiste ühiste hüvede väärtust;
17. palub, et komisjon oma tulevastes ettepanekutes ja otsustes tagaks selle, et ühine kalanduspoliitika toetaks selliseid üldeesmärke nagu ELi 2020. aasta strateegia ja ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020 ning merestrateegia raamdirektiivi eesmärkide saavutamist; palub komisjonil arvestada kalanduse ja rannikupiirkondade eripärasid nende poliitikameetmete väljatöötamisel ja rakendamisel;
18. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.